

Етап відкритості Китаю, який настав в країні з 1980-х рр., став періодом формування сфери сучасного мистецтва Китаю як морфологічної частини неканонічної системи образотворчого мистецтва нашої країни. Гібридність, ситуативність, процесуальність, цифровізація художніх форм, які почали продукуватись китайськими художниками, свідчать про те, що морфологія системи образотворчого мистецтва не лише стрімко змінюється, а і потребує прискіпливого наукового дослідження. Ми як мистецтвознавці повинні зрозуміти, як ці зміни вливають на номенклатури сучасних візуальних практик, наскільки традиційна система гоху здатна стримувати ці зміни. Тобто постає цікава наукова проблема, яка має бути усвідомлена професійною спільнотою нашої країни.

Ван Чонг

**КАРТИНА ДОНГА КОНГМІНА «СВЯТКОВІ КОСТЮМИ»:
РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЖІНОЧОГО КОСТЮМА**

Wang Chong

**DONG KONGMIN'S PAINTING "HOLIDAY COSTUMES":
REPRESENTATION OF WOMEN'S COSTUME**

Святкова культура сучасного Китаю репрезентована в образотворчому мистецтві в різні способи: через скульптурні зображення, через монументальний та станковий живопис. Сьогодні інтерес до святкової національної культури виявляють не лише художники-жанристи, а й ті станковісти, яких цікавить репрезентація окремих її елементів, зокрема, святкового одягу. Станкова картина Донга Конгміна «Святкові костюми», створена у 2019 р., саме така.

Як представник китайського олійного живопису, Донг Конгмін демонструє вправне володіння такою технікою. Картина присвячена весняному фестивалю, на який зібралась група жінок у святковому одязі північних регіонів сучасного Китаю. Різні відтінки червоно-біло-рожевої кольорової гами, які відрізняють святкове вбрання цих жінок різного віку, віддзеркалюють святкову атмосферу фестивалю. Майже симетрична композиція картини має два основних зображальних плани: на першому — три жінки, зображені художником як «провідне тріо» (дві з них — в етнічному святковому одязі, жінка по центру — у стилізовано сучасному); на другому плані картини художник зобразив цілу групу жінок, святкові костюми котрих уже скромніші, їх навіть важко розгледіти. Ця група становить своєрідне різнокольорове тло, яке підкреслює масовість присутності жінок на фестивалі.

Етнічний святковий одяг жінок центральної групи на картині Донг Конгміна складається з широкої спідниці та такої ж широкої святкової кофти, прикрашеної на рукавах вишивкою на синьому тлі. Ця вишивка «перегукується» з синьо-червоною гамою святкових костюмів жінок другої групи. І хоча червоний колір, символ могутнього вогню, прийнято вважати кольором династії Чжоу, однак існує думка, що яскраво-червона гама жіночих костюмів на цій картині має інше символічне значення, а саме — привітання приходу весни.

Жіночий костюм, який складається зі спідниці і кофти, що разом нагадують сарафан, називається «жуцюнь». Варіанти такого костюма розрізняються за своєю довжиною і особливостями крою спідниці. Ми бачимо одну з модифікацій такого костюма під назвою «ченсам». Просторе вбрання, що приховує жіноче тіло від

сторонніх поглядів, є водночас і яскравим, і дуже стриманим. Ченсам залишає відкритими лише взуття, долоні та обличчя жінки.

Увагу глядача привертають масивні металеві прикраси жінок центральної групи. Безумовно, це етнічні обереги, які захищають жінку від злих сил. І якщо багатство чоловіка демонструється в його поясі, то багатство жінки — у її прикрасах.

Отже, станкова картина Донга Конгміна «Святкові костюми» є свідченням того, що сучасні митці Китаю намагаються зберегти візуальний образ не лише етнічної, а й святкової культури різних народностей нашої країни, адже це є культурною спадщиною та джерелом натхнення нашої нації.